τιμήσουν τὴν Μητέρα τὴν προσεχῆ Κυριακήν, ἐπὶ τῇ παγκοσμίῳ ἑορτῇ της. Ὁ δίκαιος αὐτὸς φόρος τιμῆς, ἀσφαλῶς θὰ πρέπει νὰ ἀποδοθῇ γενικώτερον ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἡ περιοχὴ τῶν Πατρῶν μὲ τὰς πολλαπλᾶς δυνατότητας ὑπολείπεται ἄλλων εἰς τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν. Ἐπιτακτικὸν τὸ καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐγκρίνῃ τὴν ἵδρυσιν τοῦ νέου ἐργοστασίου ζαχάρεως εἰς τὴν περιοχήν μας.

ΔΙΑ Ν' ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΘΩΜΕΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΒΑΣΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑΡΤΙΣΘΕΝΤΟΣ ΠΕΝΤΑΕΤΟΥΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ: ΑΥΞΗΣΙΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ, ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

ΥΓΕΙΑ, ΠΡΟΝΟΙΑ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ, ΚΑΤΟΙΚΙΑ

Δημοσιεύομεν περίληψιν τοῦ Προγράμματος Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν πενταετίαν 1966—1970, ὡς κατηρτίσθη τοῦτο ὑπὸ τοῦ Κέντρου Προγραμματισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν:

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Ἡ βασικὴ στρατηγικὴ τοῦ Σχεδίου Προγράμματος συνίσταται εἰς τὴν ταυτόχρονον ἐπιδίωξιν τῶν κάτωθι γενικωτέρων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν: α) Τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων καὶ τὴν δημιουργίαν περαιτέρω δυνατοτήτων ἐπιταχύνσεως τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας κατὰ τὴν περίοδον 1966—70. β) Τὴν δημιουργίαν τῶν βασικῶν προϋποθέσεων πρὸς διατήρησιν ὑψηλοῦ ρυθμοῦ οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως καὶ μετὰ τὸ ἔτος 1970. γ) Τὴν πραγματοποίησιν σημαντικῆς προόδου πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ἐναρμονίσεως καὶ προσαρμογῆς τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας εἰς τὸ νέον καθεστὼς τῆς ΕΟΚ.

Ἡ ἐπίτευξις τῶν ὡς ἀνωτέρω, γενικωτέρων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν, ἐπιδιώκεται κυρίως διὰ πραγματοποιήσεως διαρθρωτικῶν μεταβολῶν εἰς εὐρεῖαν ἔκτασιν, (ἰδίως εἰς τοὺς τομεῖς τῶν ἐπενδύσεων, τῆς παραγωγῆς, τοῦ εἰσοδήματος καὶ τῶν ἐξαγωγῶν), διὰ τῆς λήψεως τῶν ἀναγκαίων μέτρων ἀντιμετωπίσεως τῶν στενοτήτων (ἰδίως εἰς τοὺς τομεῖς τοῦ εἰδικευμένου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, συναλλαγματικῶν πόρων, ἐπενδύσεων κλπ.), διὰ τῆς βελτιώσεως τῶν θεσμικῶν, ὀργανωτικῶν καὶ διοικητικῶν πλαισίων λειτουργίας τῆς οἰκονομίας, διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως, εἰς τὴν μεγίστην δυνατὴν ἔκτασιν, εὐθηνῶν, ἐξ ἀπόψεως ἀπαιτουμένου κεφαλαίου, μεθόδων αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος (βελτίωσις ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων, διάδοσις νέας τεχνολογίας, εἰσαγωγὴ βελτιωμένων ποικιλιῶν, κλπ.) καὶ τέλος διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐπενδύσεων.

ΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΡΥΘΜΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ἡ ἀνάγκη ἐξασφαλίσεως συνθηκῶν πλήρους ἀπασχολήσεως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, μειώσεως τῆς καθαρᾶς ἐξωτερικῆς μεταναστεύσεως τοῦ πληθυσμοῦ εἰς φυσιολογικὰ ἐπίπεδα καὶ βελτιώσεως τῆς ἀνταγωνιστικότητος τῆς οἰκονομίας ἐπιβάλλει τὴν πραγματοποίησιν λίαν ὑψηλοῦ ρυθμοῦ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Ὡσαύτως, ἡ ἱκανοποίησις τῶν διαρκῶς αὐξανομένων ἀναγκῶν τοῦ πληθυσμοῦ προϋποθέτει τὴν ἐπίτευξιν ταχείας ἀνόδου τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν εὐρέων τάξεων τοῦ λαοῦ. Ἐξ ἄλλου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐξελίξεως τῆς οἰκονομίας κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ τῶν ὑφισταμένων σήμερον συνθηκῶν καὶ δυνατοτήτων ἀναπτύξεως, θεωρεῖται ὅτι ἡ πραγματοποίησις ὑψηλοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος εἶναι ἐφικτή. Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω, καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῆς κυβερνήσεως, τὸ πρόγραμμα προβλέπει μέσον ἐτήσιον ρυθμὸν αὐξήσεως τοῦ ἀκαθαρίστου ἐγχωρίου προϊόντος εἰς σταθερὰς τιμάς, τῆς τάξεως 7—8% διὰ τὴν πενταετίαν 1966—70.

Εἰς τὸν Πίνακα 1 περιλαμβάνονται οἱ στόχοι τοῦ Προγράμματος ἐν σχέσει πρὸς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς τῶν κατ' ἰδίαν κλάδων δραστηριότητος. Οἱ στόχοι οὗτοι ἀντιστοιχοῦν εἰς μέσον ἐτήσιον ρυθμὸν ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας 7,5%. Κατὰ τὴν περίοδον 1966—70 προγραμματίζεται σημαντικὴ ἀναδιάρθρωσις τῆς παραγωγῆς εἰς ὄφελος τῶν κλάδων τῆς μεταποιήσεως, τῶν ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας καὶ τῶν κατασκευῶν καὶ εἰς βάρος τῶν κλάδων τῆς γεωργίας καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν. Εἰδικώτερον, προβλέπεται αὔξησις τῆς συμμετοχῆς μεταποιήσεως ἀπὸ 18,5% τὸ ἔτος 1965, εἰς 21,7% τὸ ἔτος 1970. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ αὔξησις αὕτη ὑπερβαίνει τὴν σημειωθεῖσαν κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν.

Τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα προγραμματίζεται νὰ αὐξηθῇ μὲ ἐλαφρῶς ὑψηλότερον ρυθμὸν (7,7%). Ἐξ ἄλλου, τὸ μέσον κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα, εἰς σταθερὰς τιμὰς 1965, προβλέπεται νὰ αὐξηθῇ ἀπὸ 17.100 δραχ. ($570) τὸ 1965 εἰς 24.100 δραχ. ($800) τὸ 1970.

ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΣ — ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΣ — ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ

Ἡ προγραμματιζομένη αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ προϊόντος θὰ προέλθῃ κυρίως ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος. Ὁ στόχος αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος τῆς οἰκονομίας ἐν τῷ συνόλῳ, ἀνέρχονται εἰς 6,4% κατ' ἔτος. Εἰδικώτερον, ὁ στόχος αὐξήσεως ἀνέρχεται κατ' ἔτος εἰς 6,2% εἰς τὴν γεωργίαν, 8,6% εἰς τὴν μεταποίησιν, 9,2% εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας, 4,6% εἰς τὰς κατασκευὰς καὶ 3,7% εἰς τὰς λοιπὰς ὑπηρεσίας. Ἡ ἀποδιδομένη ἔμφασις εἰς τὴν ταχεῖαν αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος δικαιολογεῖται ἐκ τῆς ἀνάγκης πραγματοποιήσεως σημαντικῆς προόδου πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἐναρμονίσεως τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας εἰς τὰς συνθήκας τῆς Ε.Ο.Κ.

Τὸ Πρόγραμμα ἐπίσης προβλέπει σημαντικὴν αὔξησιν τῆς ἀπασχολήσεως καὶ ἀναδιάρθρωσιν αὐτῆς εἰς ὄφελος τομέων ὑψηλῆς παραγωγικότητος, μείωσιν τῆς ἀνεργίας καὶ ὑποαπασχολήσεως εἰς φυσιολογικὰ ἐπίπεδα καὶ περιορισμὸν τῆς καθαρᾶς ἐξωτερικῆς μεταναστεύσεως εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα. Οὕτω προγραμματίζεται αὔξησις τῆς ἀπασχολήσεως εἰς τοὺς μὴ γεωργικοὺς κλάδους τῆς οἰκονομίας κατὰ 290.000 ἄτομα περίπου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὴν γεωργίαν προβλέπεται ἐξ ἄλλου νὰ μειωθῇ κατὰ 100.000 ἄτομα περίπου.

Οἱ στόχοι τοῦ προγράμματος ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐξωτερικὴν μετανάστευσιν ἔχουν ὡς ἀκολούθως: α) Συνδυασμὸς ὑψηλοῦ ἐπιπέδου ἀκαθαρίστου μεταναστεύσεως τῆς τάξεως τῶν 60—70.000 ἀτόμων ἐτησίως καὶ χαμηλῆς καθαρᾶς ἐξωτερικῆς μεταναστεύσεως τῆς τάξεως τῶν 25—30.000 ἀτόμων ἐτησίως, κατὰ μέσον ὅρον. Τοῦτο σημαίνει ὅτι θὰ ἐπιδιωχθῇ ἐπιτάχυνσις τοῦ ρυθμοῦ παλιννοστήσεως τῶν μεταναστῶν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐπιτυγχάνεται ἡ πλήρης ἀξιοποίησις τῶν ὠφελειῶν τῆς ἐξωτερικῆς μεταναστεύσεως κατὰ τὴν περίοδον 1966—70 καὶ συγχρόνως ἐξασφαλίζονται αἱ προϋποθέσεις διατηρήσεως ὑψηλοῦ ρυθμοῦ ἐκβιομηχανίσεως καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ μετὰ τὸ ἔτος 1970. β) Βελτίωσις τῆς συνθέσεως τῆς μεταναστεύσεως ἐξ ἀπόψεως χώρας προορισμοῦ, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μεγιστοποιήσεως τῶν συναλλαγματικῶν ἐσόδων καὶ τοῦ ρυθμοῦ παλιννοστήσεως μεταναστῶν. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς ταύτης συνεπάγεται τὴν ἀποθάρρυνσιν τῆς ὑπερποντίου μεταναστεύσεως.

ΔΙΑΝΟΜΗ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Διὰ τοῦ προγράμματος, ἐπιδιώκεται ἡ ἐξασφάλισις δικαιοτέρας διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν ὁμάδων καὶ τῶν περιφερειῶν τῆς χώρας. Τοῦτο θὰ συντελέσῃ εἰς ταχυτέραν, ἐν σχέσει πρὸς τὸν ρυθμὸν αὐξήσεως τοῦ εἰσοδήματος, βελτίωσιν τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας καὶ εἰς ἐπιτάχυνσιν τοῦ ἐφικτοῦ ρυθμοῦ ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας. Εἰδικώτερον, ὡς πρὸς τὸ εἰσόδημα τῶν ἀγροτῶν, ἐπιδίωξις τοῦ Προγράμματος εἶναι ἡ αὔξησις τοῦ εἰσοδήματος κατ' ἀπασχολούμενον μὲ ρυθμὸν ταχύτερον τοῦ μέσου ὅρου τῆς οἰκονομίας. Κατ' ἀκολουθίαν υἱοθετήθη ὑψηλὸς ρυθμὸς αὐξήσεως τοῦ προϊόντος κατ' ἀπασχολούμενον (περίπου 6,1% ἐτησίως), ὡς ἐπίσης καὶ ἡ συνέχισις, ὑπὸ διαφορετικὴν ὅμως μορφήν, τῶν ἤδη χορηγουμένων ὑψηλῶν ἐπιδοτήσεων. Πέραν τῶν ἀνωτέρω, σημαντικὴ βελτίωσις δέον νὰ ἀναμένεται ἐκ τῆς ἐφαρμοσθησομένης πολιτικῆς δημοσίων δαπανῶν, καὶ ἰδίως δαπανῶν καλυπτουσῶν κοινωνικῆς φύσεως ἀνάγκας, ὡς ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ ὑγεία καὶ πρόνοια, ὁ οἰκισμὸς κλπ., εἰς τὰς ὁποίας δίδεται ὑπὸ τοῦ Προγράμματος ἰδιαιτέρα ἔμφασις. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰσοδήματα τῶν μισθωτῶν, τὸ Πρόγραμμα προβλέπει τὴν ἐφαρμογὴν πολιτικῆς, ἡ ὁποία θὰ ὁδηγήσῃ εἰς μέσον ρυθμὸν αὐξήσεως τῶν πραγματικῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων ἴσον πρὸς τὸν ρυθμὸν αὐξήσεως τοῦ προϊόντος κατ' ἀπασχολούμενον εἰς τοὺς μὴ γεωργικοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομίας. Τοῦτο σημαίνει ὅτι τὰ πραγματικὰ ἡμερομίσθια προβλέπεται νὰ αὐξάνουν, κατὰ μέσον ὅρον, μὲ ρυθμόν, 4,5% ἕως 5% ἐτησίως. Ὁ στόχος οὗτος ἀντιπροσωπεύει σημαντικὴν βελτίωσιν ἔναντι τοῦ παρελθόντος, ὅτε τὰ ἡμερομίσθια ηὔξανον μὲ ρυθμὸν χαμηλότερον τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τοῦ προϊόντος κατ' ἀπασχολούμενον (διὰ τὴν περίοδον 1958—1963 ὑπολογίζεται καθυστέρησις τῆς τάξεως τοῦ 20%)

ΠΙΝΑΞ 1. Διάρθρωσις τῆς παραγωγῆς εἰς τιμὰς 1965 (εἰς ἑκατομμ. δραχ.)

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ	ΑΠΟΛΥΤΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ 1965	1970	ΣΥΝΘΕΣΙΣ 1965	1970	ἐτήσιος ρυθμὸς μεταβολῆς
1. Γεωργία	37400	47960	27,0	24,1	5,1
2. Μεταλλεῖα	1700	2540	1,2	1,3	8,4
3. Μεταποίησις	25600	43140	18,5	21,7	11,0
4. Ἐπιχειρήσεις κοιν.ὠφελείας	2800	5350	2,0	2,7	13,8
5. Κατασκευαί	8700	14180	6,3	7,1	10,2
6. Μεταφοραί-ἐπικοινωνίαι	9900	14120	7,1	7,1	7,4
7. Ἐμπόριον	19400	26650	14,0	13,4	6,6
8. Ἐνοίκια	10300	14290	7,4	7,2	6,8
9. Λοιπαὶ ὑπηρεσίαι	22900	30890	16,5	15,5	6,2
Ἀκαθάριστον Ἐγχώριον Προϊόν	138700	199.120	100,0	100,0	7,5

Παραλλήλως, προβλέπεται ἡ λῆψις μέτρων πρὸς ἐπίτευξιν ὀρθολογικωτέρας κατανομῆς τῶν παραγωγικῶν δραστηριοτήτων καὶ τοῦ πληθυσμοῦ μεταξὺ τῶν διαφόρων περιφερειῶν τῆς χώρας.

ΕΘΝΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ — ΔΑΠΑΝΑΙ

Ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸν πίνακα 2. προγραμματίζεται αὔξησις τῶν ἐγχωρίων πόρων μὲ μέσον ἐτήσιον ρυθμὸν 7,7%. Δεδομένου ὅμως ὅτι ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως τῶν ἐξωτερικῶν πόρων θὰ εἶναι σημαντικῶς βραδύτερος (3%), τὸ σύνολον τῶν διαθεσίμων πόρων θὰ αὐξάνῃ μὲ χαμηλότερον ρυθμὸν (7)5%). Οὕτω τὸ σύνολον τῶν διαθεσίμων ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, εἰς σταθερὰς τιμὰς 1965, προβλέπεται νὰ αὐξηθῇ ἀπὸ 176.200 ἑκατ. δραχ. τὸ ἔτος 1965 εἰς 252.700 ἑκατ. δραχμ. τὸ 1970. Ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω αὐξήσεως τῶν διαθεσίμων πόρων κατὰ 76,500 ἑκατ. δραχ., 23.800 ἑκατ. δραχ., ἤτοι ποσοστὸν 31,1% τῆς συνολικῆς αὐξήσεως, προγραμματίζεται νὰ διατεθῇ διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν πάσης φύσεως ἐπενδύσεων. Ἐν τούτοις, ὁ ταχὺς ρυθμὸς ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διάθεσιν ποσοῦ 52 700 ἑκατ. δραχ. δι' αὔξησιν τῆς καταναλώσεως. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ποσὸν ἀντιστοιχεῖ εἰς αὔξησιν τῆς μέσης κατὰ κεφαλὴν ἐτησίας καταναλώσεως κατὰ 6.000 δραχ. περίπου μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1965 καὶ 1970.

Οἱ διαθέσιμοι πόροι τῆς οἰκονομίας προβλέπεται νὰ διατεθοῦν ὡς ἀκολούθως:

Πρὸς πραγματοποίησιν τῶν κοινωνικῶν στόχων τοῦ Προγράμματος καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, ἡ δημοσία κατανάλωσις, εἰς σταθερὰς τιμὰς 1965, θὰ πρέπει νὰ ἀνέλθῃ ἀπὸ 19.800 ἑκατ. δραχ. τὸ ἔτος 1965 εἰς 28.000 ἑκατ. δραχ. τὸ ἔτος 1970, ἤτοι νὰ αὐξηθῇ μὲ ρυθμὸν 7,2% ἐτησίως. Ἐξ ἄλλου, λόγῳ τῆς προγραμματιζομένης σημαντικῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὁ μέσος ρυθμὸς αὐξήσεως τῆς δημοσίας καταναλώσεως εἰς τρεχούσας τιμὰς προβλέπεται νὰ ἀνέλθῃ εἰς 11,4% ἐτησίως.

Αἱ ἀκαθάριστοι ἐπενδύσεις, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποθεμάτων, προγραμματίζεται νὰ αὐξηθοῦν μὲ ρυθμὸν 9,9% ἐτησίως. Τοῦτο συνεπάγεται αὔξησιν τοῦ ποσοστοῦ τῶν πόρων, οἱ ὁποῖοι διατίθενται διὰ τὸν σχηματισμὸν κεφαλαίου ἀπὸ 22,9% τὸ 1965 εἰς 25% τὸ 1970.

Ἡ ἰδιωτικὴ κατανάλωσις προγραμματίζεται νὰ αὐξάνῃ, εἰς τιμὰς 1965 μὲ μέσον ἐτήσιον ρυθμὸν 6,7%. Ἐκ τῆς συγκρίσεως τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῆς κατὰ κεφαλὴν καταναλώσεως πρὸς τὸν ἀντίστοιχον ρυθμὸν τῆς τελευταίας δεκαετίας (5,1%) προκύπτει ὅτι ἡ ἐπιτάχυνσις τοῦ ρυθμοῦ ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας θὰ ἐπιτευχθῇ ἄνευ θυσίας τῆς παρούσης γενεᾶς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέσον ἐπίπεδον καταναλώσεως.

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Αἱ συνολικῶς ἀπαιτούμεναι ἐπενδύσεις (Πίναξ 3) κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Προγράμματος ἐκτιμῶνται εἰς 240 δισ. δραχ., ἐν συγκρίσει πρὸς 128 δισ. δρχ τῆς πενταετίας 1960—64. Τοῦτο σημαίνει ὅτι διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου προβλέπεται αὔξησις κατὰ 88%. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς κατ' ἰδίαν κλάδους δραστηριότητος μεγαλυτέρα προτεραιότης δίδεται εἰς τοὺς τομεῖς τῆς ἐκπαιδεύσεως (αὔξησις κατὰ 600% περίπου), ὑγείας—προνοίας (αὔξησις κατὰ 520% περίπου), ἐνῷ διατίθεται ἀξιόλογον ποσὸν ἐπενδύσεων τῆς τάξεως τῶν 1200 ἑκατ. δραχ. διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν. Ἐπίσης, προβλέπεται αὔξησις τῶν ἐπενδύσεων σημαντικῶς μεγαλυτέρα τοῦ μέσου ὅρου εἰς κλάδους τῆς μεταποιήσεως (αὔξησις κατὰ 130%), τῶν μεταλλείων (αὔξησις κατὰ 320%) καὶ τοῦ τουρισμοῦ (αὔξησις κατὰ 250%). Ἐλαφρῶς χαμηλοτέρα αὔξησις τῶν ἐπενδύσεων ἐν σχέσει πρὸς τὸν μέσον ὅρον, προβλέπεται εἰς τὸν τομέα τῆς γεωργίας (αὔξησις 75%)καὶ ἐλαφρῶς μεγαλυτέρα εἰς τὸν τομέα τῶν μεταφορῶν ἐπικοινωνιῶν (αὔξησις κατὰ 90%). Διὰ τὸν οἰκισμὸν προβλέπεται αὔξησις σημαντικῶς χαμηλοτέρα τοῦ μέσου ὅρου (52%), μὲ ἀποτέλεσμα ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐπενδύσεων τούτων εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου νὰ κατέλθῃ ἀπὸ 31.8% κατὰ τὴν περίοδον 1960—64 εἰς 25,6% κατὰ τὴν περίοδον 1966—70

Λόγῳ τῆς ἀποδιδομένης προτεραιότητος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ποιοτικὴν βελτίωσιν τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ὑποδομῆς, αἱ ἐπενδύσεις τοῦ δημοσίου προβλέπεται νὰ αὐξηθοῦν μὲ σημαντικῶς ταχύτερον ρυθμὸν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἰδιωτικὰς ἐπενδύσεις. Οὕτω, αἱ δημόσιαι ἐπενδύσεις προβλέπεται νὰ αὐξηθοῦν ἀπὸ 42.400 ἑκατ. δραχ. κατὰ τὴν πενταετίαν 1960—64 εἰς 91.000 ἑκατ. δραχ. κατὰ τὴν πενταετίαν 1966—70 (αὔξησις κατὰ 115%), ἐνῷ αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπενδύσεις ἀπὸ 85.500 ἑκατ. δρχ. κατὰ τὴν πενταετίαν 1960—64 εἰς 149.150 ἑκατ. δρχ. κατὰ τὴν πενταετίαν 1966—70 (αὔξησις κατὰ 74%).

Εἰς τὸν Πίνακα 4 περιλαμβάνεται ἡ προγραμματιζομένη κατανομὴ τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων κατὰ τομεῖς δραστηριότητος.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Ἡ χρηματοδότησις τῶν ἐπενδύσεων τοῦ Προγράμματος θὰ ἐξασφαλισθῇ κατὰ τὸ μέγιστον μέρος ἐκ τῆς ἐγχωρίου ἀποταμιεύσεως. Ἡ διαθέσιμος ἐγχώριος ἀποταμίευσις κατὰ τὴν περίοδον 1966—70 ὑπολογιζομένη εἰς 243,9 δισ. δραχ. θὰ καλύψῃ τὸ 90% τοῦ συνόλου τῶν ἐπενδύσεων (περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποθεμάτων) αἱ ὁποῖαι ἐκτιμῶνται εἰς 270,9 ἑκατ. δραχ. (τρέχουσαι τιμαί). Ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ἐγχωρίου ἀποταμιεύσεως 54,5 δισ. δραχ. ὑπολογίζεται νὰ προέλθουν ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως τοῦ δημοσίου τομέως. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαιτεῖται αὔξησις τοῦ πλεονάσματος τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπὸ 3,8 δισ. δραχ. τὸ 1965 εἰς 11,6 δισ. δρχ. τὸ 1970. Αἱ προγραμματιζόμεναι διὰ τὴν πενταετίαν 1966—70 ἐπενδύσεις εἶναι ἀνώτεραι τῆς προβλεπομένης ἐγχωρίου ἀποταμιεύσεως κατὰ 27 δισ. δρχ. περίπου. Τὸ χρηματοδοτικὸν τοῦ τὸ ἔλλειμμα,ἀνερχόμενονεἰς 2,4% τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος τῆς πενταετίας 1966—70, ἀντιπροσωπεύει τὴν ἀπαιτουμένη ἀκαθάριστος εἰσροὴ πόρων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ ἀπαιτουμένη ἀκαθάριστος εἰσροὴ πόδων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς διασφάλισιν ἰσορροπίας εἰς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν ὑπολογίζεται διὰ τὴν περίοδον 1966—70 κατὰ πολὺ μεγαλυτέρα, ἤτοι εἰς 40 δισ. δραχ. περίπου.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ

Αἱ τρέχουσαι δαπάναι τοῦ δημοσίου εἰς τρεχούσας τιμὰς προβλέπεται νὰ αὐξηθοῦν ἀπὸ 30 δισ. δραχ. περίπου τὸ 1965 εἰς 56,5 δισ. δραχ. περίπου τὸ 1970, ἤτοι μὲ μέσον ἐτήσιον ρυθμόν, 10,9%. Εἰδικώτερον, αἱ πολιτικαὶ δαπάναι δι' ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίας προβλέπεται νὰ αὐξηθοῦν μὲ ρυθμὸν 12,9% αἱ δὲ στρατιωτικαὶ τοιαῦται μὲ ρυθμὸν 7,4%.

ΠΙΝΑΞ 2. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν πόρων τῆς οἰκονομίας εἰς τιμὰς 1965 (εἰς ἑκατομμ. δραχ.)

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ	ΑΠΟΛΥΤΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ 1965	1970	ΣΥΝΘΕΣΙΣ 1965	1970	(*)
1. Ἀκαθάριστον ἐθνικὸν προϊὸν εἰς ἀγορ.τιμὰς	166.900	241.900	94,7	95,7	7,7
2. Μεταβιβάσεις κεφαλαίων καὶ τρέχ.ἐξ ἀλλοδαπῆς	9,300	10.800	5,3	4,3	3,0
3. Διαθέσιμα ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίαι	176.200	252.700	100,0	100,0	7,5
4. Κατανάλωσις	136.900	189.600	77,7	75,0	6,7
α) Ἰδιωτικὴ	117.100	161.600	66,5	63,9	6,7
β) Δημοσία	19.800	28.000	11,2	11,1	7,2
5. Ἀκαθάριστοι ἐπενδύσεις	39.300	63.100	22,3	25,0	9,9
α) ἀκαθάριστοι ἐπενδύσεις παγίου κεφαλαίου ἰδιωτ. ἐπιχειρήσεων	26.400	34.200	15,0	13,6	5,3
β) ἀκαθάριστοι ἐπενδύσεις παγίου κεφαλαίου Δημοσίου	9.600	23.000	5,4	9,1	19,1
γ) αὐξομείωσις ἀποθεμάτων	3.300	5.900	1,9	2,3	12,3
6. Ἀκαθάριστος Δαπάνη τῆς Οἰκονομίας	176.200	252.700	100,0	100,0	7,5

(*) Ἐτήσιος ρυθμὸς μεταβολῆς 1966-70 εἰς τιμὰς 1965

Λόγῳ τοῦ λίαν ὑψηλοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐπιδοτήσεων κατὰ τὸ 1964, προβλέπεται σχετικῶς χαμηλὸς ρυθμὸς αὐξήσεως τούτων (2,3% ἐτησίως). Ἐξ ἄλλου, αἱ μεταβιβάσεις πρὸς τοὺς ἰδιώτας προγραμματίζεται νὰ αὐξηθοῦν μὲ ρυθμὸν 11,2%.

ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Βασικὴ μακροχρόνιος ἐπιδίωξις ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν εἶναι ἡ ὀργανικὴ βελτίωσις τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, τόσον διὰ τῆς ἐπιταχύνσεως τῆς διαδικασίας ὑποκαταστάσεως εἰσαγωγῶν δι' ἐγχωρίως παραγομένων ἀγαθῶν ὅσον καὶ διὰ τῆς ἀναπτύξεως νέων ἐξαγωγίμων προϊόντων.

Οἱ εἰδικώτεροι ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ τοῦ προγράμματος ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν εἶναι οἱ ἀκόλουθοι: α) Μείωσις τῆς σχέσεως τῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκονομίας εἰς ξένα κεφάλαια πρὸς τὸ σύνολον τῶν συναλλαγματικῶν εἰσπράξεων ἐκ τρεχουσῶν συναλλαγῶν. ἀπὸ 30% κατὰ τὸ ἔτος 1965 εἰς 17% περίπου κατὰ τὸ ἔτος 1970. Ὡς ποσοστὸν τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος, αἱ ἀνάγκαι εἰς ξένα κεφάλαια θὰ ἀνέλθουν εἰς 3,2% κατὰ τὸ ἔτος 1970, ἐν συγκρίσει πρὸς 5% τοῦ ἔτους 1965. β) Διατήρησις τῶν συναλλαγματικῶν διαθεσίμων τῆς οἰκονομίας εἰς ἐπίπεδον ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ ἓν τέταρτον περίπου τῆς ἀξίας τῶν ἐτησίων εἰσαγωγῶν ἀγαθῶν. Ἡ ἐπιβάρυνσις τῆς οἰκονομίας μὲ τὸ σχετικῶς ὑψηλὸν τοῦτο ἐπίπεδον συναλλαγματικῶν διαθεσίμων κρίνεται ἀπαραίτητος, λόγῳ τῆς εὐπαθείας ὡρισμένων συναλλαγματικῶν ἐσόδων καὶ τῆς ἀνάγκης διατηρήσεως ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν συναλλαγματικὴν κατάστασιν τῆς χώρας. Τὰ συναλλαγματικὰ ἐν τούτοις διαθέσιμα θὰ ἠδύναντο νὰ ὑποβιβασθοῦν καὶ κάτω τοῦ ποσοστοῦ τούτου, ἐὰν οἱ διεθνεῖς θεσμοὶ καὶ κανόνες, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεθνῆ ρευστότητα, μεταβληθοῦν κατὰ τρόπον καθιστῶντα τὸ προγραμματιζόμενον ἐπίπεδον αὐτῶν ἀδικαιολογήτως ὑψηλόν. γ) Σημαντικὴ βελτίωσις τῆς διαρθρώσεως τῶν ἐξαγωγῶν. Πρὸς τοῦτο προγραμματίζεται ἀφ' ἑνὸς αὔξησις τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐξαγωγῶν βιομηχανικῶν προϊόντων εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐξαγωγῶν ἀγαθῶν ἀπὸ 21% κατὰ τὸ ἔτος 1965 εἰς 30,8% κατὰ τὸ ἔτος 1970 καὶ ἀφ' ἑτέρου μείωσις τῆς ἐξαρτήσεως τῶν ἐξαγωγῶν γεωργικῶν προϊόντωνἐκ τῶν ἐξαγωγῶν καπνοῦ καὶ σταφίδος. Ἡ συμμετοχὴ τῶν δύο τελευταίων προϊόντων εἰς τὸ σύνολον τῶν γεωργικῶν ἐξαγωγῶν προγραμματίζεται νὰ μειωθῇ ἀπὸ 62,5% (1965) εἰς 48,5% (1970). δ) Διατήρησις τοῦ μέσου ἐτησίου ρυθμοῦ αὐξήσεως τῶν εἰσαγωγῶν (εἰς τιμὰς 1961) εἰς 10,5%, ἔναντι ρυθμοῦ 12%, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπραγματοποιεῖτο βάσει τῶν τάσεων τοῦ παρελθόντος καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ προγράμματος. Τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς προγραμματιζομένης ἐπιταχύνσεως τοῦ ρυθμοῦ ὑποκαταστάσεως εἰσαγωγῶν δι' ἐγχωρίως παραγομένων προϊόντων.

Οἱ ἀνωτέρω στόχοι θὰ ἐπιτευχθοῦν κυρίως διὰ τῆς προγραμματιζομένης ἀναδιαρθρώσεως τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως, ὅπερ θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μείωσιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου μὲ ρυθμὸν 5,2% ἐτησίως.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΣ — ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ

Ἡ διατήρησις τῆς νομισματικῆς σταθερότητος δὲν ἀποτελεῖ ἁπλῶς σκοπόν, ἀλλὰ καὶ μέσον διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος. Εἰδικώτερον, ἡ διατήρησις τῆς νομισματικῆς σταθερότητος συνδέεται στενῶς πρός: α) Τὴν ἐπίτευξιν δικαιοτέρας διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος, β) τὴν βελτίωσιν τῆς ἀνταγωνιστικότητος τῆς οἰκονομίας καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν.

Τὸ πρόγραμμα προβλέπει τὴν ἐφαρμογὴν μιᾶς θετικῆς καὶ λελογισμένης πολιτικῆς εἰσοδημάτων, ἐντασσομένης ὀργανικῶς εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ὅλου προγράμματος οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως. Ἡ πολιτικὴ αὕτη θὰ καλύψῃ τὰ πάσης φύσεως εἰσοδήματα (μισθούς, ἡμερομίσθια, κέρδη, προσόδους κλπ.). Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, προβλέπεται ἡ σύστασις «Συμβουλίου Πολιτικῆς Εἰσοδημάτων». Τοῦ Συμβουλίου τούτου θὰ μετέχουν ἅπαντα τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη, ἤτοι τὸ κράτος, αἱ ἐργατικαὶ καὶ ἐργοδοτικαὶ ὀργανώσεις, ὡς καὶ αἱ γεωργικαὶ συνεταιριστικαὶ ὀργανώσεις.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ — ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Αἱ μακροχρόνιοι ἐπιδιώξεις τῆς ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς εἶναι α) Βελτίωσις τῆς ποιότητος τῆς παρεχομένης ἐκπαιδεύσεως οὕτως ὥστε οἱ ἀπόφοιτοι τῶν διαφόρων βαθμίδων τῆς ἐκπαιδεύσεως νὰ ἀποκτοῦν προσόντα ἀνάλογα πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου τεχνολογίας καὶ τὰς μεταβαλλομένας οἰκονομικάς, κοινωνικὰς καὶ πολιτιστικὰς συνθήκας τῆς χώρας. β) Αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποφοίτων τῶν διαφόρων βαθμίδων τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, μὲ ταυτόχρονον βελτίωσιν τῆς κατανομῆς τούτων (αὔξησις τοῦ ποσοστοῦ τῶν ἀποφοίτων θετικῶν καὶ τεχνικῶν ἐπιστημῶν). γ) Κάλυψις τῶν εἰς ἐπιστημονικὸν καὶ εἰδικευμένον προσωπικὸν ἀναγκῶν τῆς παραγωγῆς ὡς καὶ τῆς κοινωνικῆς ζητήσεως ἐκπαιδευτικῶν ὑπηρεσιῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προσεχοῦς πενταετίας προβλέπεται σημαντικὴ ἐπέκτασις καὶ βελτίωσις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἰδιαιτέρα ἔμφασις δίδεται εἰς τὴν τεχνικὴν καὶ πανεπιστημιακὴν ἐκπαίδευσιν. Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ προγράμματος προβλέπεται ὅτι τὸ σύνολον τῶν ἐπενδύσεων τοῦ τομέως τούτου θὰ ἀνέλθῃ εἰς 9.800 ἑκ. δραχ., ἔναντι 1.400 ἑκατ. δραχ. τῆς περιόδου 1960—64. Εἰδικώτερον αἱ ἐπενδύσεις τοῦ δημοσίου προγραμματίζονται νὰ ἀνέλθουν εἰς 9.400 ἑκατ. δραχ., κατανεμόμεναι ὡς ἀκολούθως: Στοιχειώδης καὶ προσχολικὴ ἐκπαίδευσις 2.200 ἑκατ. δραχ. (ἀνέγερσις 4.500 νέων αἰθουσῶν διδασκαλίας καὶ διάθεσις440 ἑκατ. δραχ. διὰ τὴν προμήθειαν θρανίων καὶ ἱκανοποίησις σημαντικοῦ μέρους τῶν εἰς βοηθητικοὺςχώρους ἀναγκῶν σχολείων), γυμνάσια—γενικὰ λύκεια 1.500 ἑκατ. (ἀνέγερσις 2.400 νέων αἰθουσῶν διδασκαλίας καὶ κάλυψις σημαντικοῦ μέρους τῶν εἰς ἐργαστήρια καὶ ἐποπτικὰ μέσα διδασκαλίας ἀναγκῶν), τεχνικὴ ἐκπαίδευσις 1.000 ἑκατ. καὶ ἀνωτάτη ἐκπαίδευσις 4.000 ἑκατ. (ἰδιαιτέρα ἔμφασις δίδεται εἰς τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν διδακτηρίων εἰς ἐργαστήρια, συγγράμματα καὶ ἐποπτικὰ μέσα διδασκαλίας). Παραλλήλως, προβλέπεται σημαντικὴ αὔξησις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν (αὔξησις ἀπὸ 1.300 τὸ 1965 εἰς 3.000 περίπου τὸ 1970, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ βελτιωθῇ ἡ ἀναλογία σπουδαστῶν ἀνὰ διδάσκοντα ἀπὸ 39 τὸ 1965 εἰς 24 τὸ 1970) καὶ τὴν τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν (αὔξησις ἀριθμοῦ τῶν διδασκόντων εἰς τὰ τεχνικὰ γυμνάσια καὶ λύκεια κατὰ 820 καὶ κάλυψις τῶν ὑφισταμένων κενῶν εἰς τὰς σχολὰς ὑπομηχανικῶν, σχολὰς ἐξειδικεύσεως τεχνικῶν κλπ.).

Εἰς τὸν τομέα τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης προβλέπονται ἐπενδύσεις ἐκ 1.200 ἑκατ.δραχ., δίδεται δὲ ἔμφασις εἰς τὴν διενέργειαν ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν προσαρμογὴν τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένης τεχνολογίας εἰς τὰς εἰδικὰς συνθήκας τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

ΠΙΝΑΞ 3. Προγραμματιζομένη κατανομὴ συνολικῶν ἐπενδύσεων κατὰ κλάδον δραστηριότητος (1966—70 ἐν σχέσει πρὸς 1960—65) εἰς τιμὰς 1965, ἑκατομμ. δραχ.

ΚΛΑΔΟΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ	ΑΠΟΛΥΤΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ 1960-64	1966-70	ΣΥΝΘΕΣΙΣ 1960-1964	1966-1970	ΣΧΕΣΙΣ 1966-70 / 1960-64
1. Γεωργία-Κτηνοτροφία-Δάση-Ἁλιεία	18.648	32.450	14,6	13,5	1,74
I) Γεωργία-Κτηνοτροφία		28.300		11,8	
II) Δάση		2.100		0,9	
III) Ἁλιεία		2.050		0,8	
2. Μεταλλεῖα	1.176	5.000	0,9	2,1	4,25
3. Μεταποίησις	14.628	34.000	11,4	14,2	2,32
4. Ἐπιχειρήσεις Κ. Ὠφελ.	10.452	21.600	8,1	9,0	2,07
I) Ἠλεκτρισμὸς	7.599	16.400	5,9	6,8	2,16
II) Ὕδρευσις-Ἀποχέτευσ.	2.853	5.200	2,2	2,2	1,82
5. Μεταφοραὶ-Ἐπικοινων.	24.768	47.230	19,4	19,7	1,91
I) Μεταφοραὶ	21.970	42.300	17,2	17,6	1,93
II) Ἐπικοινωνίαι	2.798	4.930	2,2	2,1	1,78
6. Κατοικίαι	40.603	61.600	31,8	25,6	1,52
7. Καταστήματα	7.925	10.500	6,2	4,4	1,32
8. Τουρισμὸς	2.404	8.400	1,9	3,5	3,49
9. Λοιπαὶ ὑπηρεσίαι	3.330	16.870	2,6	7,0	5,07
I) Ἐκπαίδευσις	1.405	9.800	1,1	4,1	6,98
II) Ἐπιστημ. Ἔρευνα	-	1.200	-	0,5	-
III) Ὑγεία-Πρόνοια	659	4.070	0,5	I,7	6,18
IV) Δημοσία Διοίκησις	1.266	1.800	1,0	0,7	1,42
10. Μὴ κατανεμόμεναι	3. 937	2.500	3,1	1,0	0,64
(1-10) ΣΥΝΟΛΟΝ	127.871	240.150	100,0	100,0	1,88

ΥΓΕΙΑ — ΠΡΟΝΟΙΑ — ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ

Μακροχρόνιος ἐπιδίωξις τοῦ προγράμματος εἰς τὸν τομέα τῆς ὑγείας εἶναι ἐπίτευξις ὑψηλῆς ποιότητος ὑπηρεσιῶν ὑγείας καὶ ἡ ἐξασφάλισις ἰσορρόπου ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν ὑγείας μεταξὺ τῶν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων.

Ὑπὸ τοῦ πενταετοῦ προγράμματος ὑγείας ἐπιδιώκονται τὰ ἑξῆς: α) Ἐπέκτασις καὶ πληρεστέρα ὀργάνωσις τῆς προληπτικῆς καὶ θεραπευτικῆς καταπολεμήσεως τῶν λοιμωδῶν νόσων, β) Προστασία τῆς μητρότητος καὶ μείωσις τῆς βρεφικῆς θνησιμότητος γ) Βελτίωσις τῆς νοσοκομειακῆς περιθάλψεως. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προγραμματίζεται ἡ δημιουργία 10.000 περίπου νέων νοσοκομειακῶν κλινῶν, ἐκ τῶν ὁποίων 6.000 εἰς ἐπαρχιακὰ κέντρα. δ) Ἐξασφάλισις ἐπαρκοῦς προσφορᾶς ἰατρικοῦ καὶ νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ καὶ βελτίωσις τῆς χωροταξικῆς κατανομῆς αὐτοῦ, ὡς καὶ τῆς συνθέσεως αὐτοῦ ἐξ ἀπόψεως εἰδικότητος. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ ἀπαιτηθῇ ἡ μετακίνησις 1.000 περίπου ἰατρῶν ἐκ τῆς περιοχῆς πρωτευούσης καὶ τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων πρὸς τὴν ἐπαρχίαν. ε) Μετατροπὴ τῆς περιωρισμένης σήμερον ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ εἰς πλήρη ἰατροφαρμακευτικὴν καὶ νοσοκομειακὴν τοιαύτην. στ) Πραγματοποίησις σημαντικῆς προόδου πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἑνοποιήσεως τῶν φορέων παροχῆς ὑπηρεσιῶν ὑγείας, διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῆς ἐποπτείας αὐτῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω θὰ ἀπαιτήσῃ σημαντικὴν αὔξησιν τῶν διατιθεμένων εἰς τὸν τομέα τῆς ὑγείας πόρων. Ἐπὶ τῇ βάσει τεχνικῶν συντελεστῶν ὑπελογίσθη ὅτι ἡ δαπάνη ἐπενδύσεων διὰ νοσοκομεῖα, σχολὰς κλπ. θὰ ἀνέλθῃ, διὰ τὴν περίοδον 1966 — 70, εἰς 2.900 ἑκατ. δραχ., ἐνῷ αἱ δαπάναι λειτουργίας καὶ ἀναπτύξεως τῶν ὑπηρεσιῶν ὑγείας θὰ ὑπερβοῦν τὰ 20,5 δισ. δραχ. Ἐκ τῶν τελευταίων τούτων, ποσὸν πλέον τῶν 12,5 δισ. δραχ., ἤτοι 54% περίπου, θὰ βαρύνῃ τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν.

Ὑπὸ τοῦ προγράμματος δίδεται ἰδιαιτέρα ἔμφασις εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ποιοτικὴν βελτίωσιν τῶν παρεχομένων κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν, καθ' ὅσον δὲν νοεῖται οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις χωρὶς παράλληλον κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν. Αἱ δαπάναι τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ προγραμματίζονται διὰ τὴν πενταετίαν τοῦ προγράμματος εἰς τὸ ποσὸν τῶν 4,8 δισ. δραχ., ἔναντι 1.100 ἑκατ. δραχ. περίπου κατὰ τὴν πενταετίαν 1960—64. Οὕτω, ἐντὸς τῶν προσεχῶν πέντε ἐτῶν, ὄχι μόνον θὰ τεθοῦν ἀσφαλῆ θεμέλια, ἀλλὰ καὶ θὰ πραγματοποιηθῇ οὐσιώδης πρόοδος πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ὁλοκληρώσεως τοῦ συστήματος κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν.

Αἱ βασικαὶ ἐπιδιώξεις τοῦ προγράμματος εἰς τὸν τομέα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἶναι αἱ ἑξῆς: α) Αὔξησις τῶν κατωτάτων ὁρίων συντάξεων καὶ ἐν γένει βελτίωσις τῶν παροχῶν πρὸς τὰς οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρας κατηγορίας ἠσφαλισμένων. β) Ὀρθολογικὴ διαμόρφωσις τοῦ ὅλου συστήματος παροχῆς κυρίας καὶ ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως, ἐφ' ἅπαξ παροχῶν κλπ. γ) Εἰς τὰ πλαίσια τῆς προσπαθείας μειώσεως τοῦ κόστους τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, βελτιώσεως τοῦ ἐπιπέδου τῆς παρεχομένης ἀσφαλιστικῆς προστασίας καὶ περιορισμοῦ τῶν ὑφισταμένων ἀνισοτήτων μεταξὺ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν ἐργαζομένων, ἐξ ἀπόψεως ἀσφαλιστικῆς προστασίας θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἀπαραίτητος διοικητικὴ ἀναδιοργάνωσις τοῦ θεσμοῦ καὶ ἡ συγχώνευσις τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ δύνανται αὐτοδυνάμως νὰ ἐξασφαλίσουν εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους των ἱκανοποιητικὸν ἐπίπεδον παροχῶν. δ) Σύνταξις ἑνιαίου κώδικος ἀσφαλιστικῆς προστασίας, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν ἐφ' ὅλων τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν.

Διὰ τοῦ κώδικος τούτου θὰ καθιεροῦται δικαιοτέρα συσχέτισις μεταξὺ εἰσφορῶν, ἀσφαλιστικῶν προϋποθέσεων καὶ ἀσφαλιστικῶν παροχῶν. ε) Ἐπανεξέτασις τοῦ ὅλου προβλήματος τῶν κοινωνικῶν πόρων, οἱ ὁποῖοι κατὰ καιροὺς ἐθεσπίσθησαν ὑπὲρ ὡρισμένων κατηγοριῶν ἠσφαλισμένων. στ) Ὑπαγωγὴ εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν τοῦ συνόλου τοῦ ἐργαζομένου πληθυσμοῦ τῆς χώρας, διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς προστασίας καὶ εἰς τὰς μὴ ἠσφαλισμένας εἰσέτι κατηγορίας ἐργαζομένων. ζ) Καθιέρωσις τῆς ἀρχῆς τῆς ἑνότητος εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ὥστε ἡ ἀλλαγὴ ἐπαγγέλματος νὰ μὴ συνεπάγεται ἀπώλειαν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν καὶ τῶν ἐντεῦθεν ἀπορρεόντων δικαιωμάτων.

ΚΑΤΟΙΚΙΑ

Αἱ μακροχρόνιοι ἐπιδιώξεις τῆς οἰκιστικῆς πολιτικῆς εἶναι: α) Ἡ βελτίωσις τῶν συνθηκῶν κατοικίας τῶν κατωτέρων εἰσοδηματικῶν τάξεων, ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν, διὰ τῆς καλυτέρας κατανομῆς τῶν εἰς κατοικίας κατευθυνομένων ἐπενδύσεων τῆς οἰκονομίας. β) Ἡ μείωσις τοῦ κόστους κατοικίας, εἰδικώτερον διὰ τὰς κατωτέρας εἰσοδηματικὰς τάξεις, διὰ τῆς συμπιέσεως τῶν βασικῶν στοιχείων διαμορφώσεως αὐτοῦ, ἰδίως τοῦ κόστους τῆς ἀστικῆς γῆς καὶ τοῦ κόστους τῆς κατασκευῆς. γ) Ἡ βελτίωσις τῆς πολεοδομικῆς διαρθρώσεως, λειτουργίας καὶ ἐξοπλισμοῦ τῶν ἀστικῶν περιοχῶν, δεδομένης τῆς σημασίας τῶν περιοχῶν τούτων διὰ τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τῆς χώρας.

Κατὰ τὴν περίοδον 1966—70 προγραμματίζεται ἡ ἀνέγερσις 524 χιλ. περίπου νέων κατοικιῶν. Ἐκ τούτων 204 χιλ. κατοικίαι θὰ καλύψουν μέρος τοῦ ὑφισταμένου ἐλλείμματος, ὑπολογιζομένου εἰς 580 χιλ. κατοικίας περίπου, καὶ ἰδίως ἐπειγούσας ἀνάγκας κοινωνικῆς κατοικίας (λαϊκῆς στέγης, προσφυγικῆς στέγης καὶ ἐργατικῆς κατοικίας), ὑπολογιζομένας εἰς 146 χιλιάδας μονάδας, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐκ 320 χιλιάδων κατοικιῶν ἀφορᾷ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς δημιουργηθησομένης νέας ζητήσεως. Αἱ ἀπαιτούμεναι ἐπενδύσεις πρὸς ἀνέγερσιν τῶν ὡς ἀνωτέρω κατοικιῶν ὑπολογίζονται εἰς 56.300 ἑκατ. δραχ. ἐκ τῶν ὁποίων 14.300 διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν κοινωνικῆς κατοικίας. Πέραν τούτου ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἀπαιτηθοῦν 5.300 ἑκατ. δραχ. διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν κατοικήσεως, ἤτοι τὴν προσθήκην κυρίως καὶ βοηθητικῶν χώρων εἰς τὰς ἤδη ὑφισταμένας κατοικίας, τὸν περαιτέρω ἐξοπλισμὸν τῶν ἐξ ἀπόψεως ἀνέσεων κλπ. Οὕτω, τὸ σύνολον τῶν ἐπενδύσεων ὑπολογίζεται εἰς 61.600 ἑκατομ. δραχ., ἐκ τῶν ὁποίων 4.300 ἑκατομ. δημόσιαι.

ΠΙΝΑΞ 4. Προγραμματιζομένη κατανομὴ τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων κατὰ κλάδον δραστηριότητος (1966—70 ἐν σχέσει πρὸς 1960—64) εἰς τιμὰς 1965, ἑκατομμ. δραχ.

ΚΛΑΔΟΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ	ΑΠΟΛΥΤΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ 1960-64	1966-70	ΣΥΝΘΕΣΙΣ % 1960-1964	1966-1970	ΣΧΕΣΙΣ 1966-70 / 1960-64
1. Γεωργία-Κτηνοτροφία Δάση-Ἁλιεία	9.342	16.000	22,1	17,6	1,71
I) Γεωργία-Κτηνοτροφία		14.000		15,5	
II) Δάση		1.800		2,0	
III) Ἁλιεία		200		0,2	
2. Μεταλλεῖα	146	3.100	0,3	3,4	21,23
3. Μεταποίησις	2.570	500	6,1	0,5	0,19
4. Ἐπιχειρήσεις Κ. Ὠφελείας	9.664	20.500	22,8	22,5	2,12
I) Ἠλεκτρισμὸς	7.344	16.400	17,3	18,1	2,23
II) Ὕδρευσις-Ἀποχέτευσις	2.320	4.100	5,5	4,5	1,77
5. Μεταφοραὶ-Ἐπικοινωνίαι	14.832	28.930	35,0	31,8	1,95
I) Μεταφοραὶ	12.034	24.000	28,4	26,4	1,99
II) Ἐπικοινωνίαι	2.798	4.930	6,6	5,4	1,76
6. Κατοικίαι	1.503	4.300	3,5	4,7	2,86
7. Καταστήματα	-	-	-	-	-
8. Τουρισμὸς	1.214	1.900	2,9	2,1	1,57
9. Λοιπαὶ ὑπηρεσίαι	2.961	15.770	7,0	17,3	5,32
I) Ἐκπαίδευσις	1.372	9.400	3,2	10,3	6,85
II) Ἐπιστημον. Ἔρευνα	-	800	-	0,9	-
III) Ὑγεία-Πρόνοια	323	3.770	0,8	4,1	1,17
IV) Δημοσία Διοίκησις	1.266	1.800	3,0	2,0	1,42
10. Μὴ κατανεμόμεναι	123	-	0,3	-	-
(1-10) ΣΥΝΟΛΟΝ	42.355	91.000	100,0	100,0	2,15

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ

Μὴ παραλείψητε νὰ ζητήσητε ἀπὸ τὴν

«ΕΚΘΕΣΙΝ ΜΥΣΤΡΑΣ»

Ἁγ. Νικολάου 7, Πάτρας, τὰ περίφημα εἰς τέχνην καὶ ἀντοχὴν Κρητικῆς χειροτεχνίας Ὑφαντά, Κουρτίνες —Στὸρ — Ὑφάσματα γιὰ Ντιβάνια, Μαξιλάρια, Τραπεζομάνδηλα κλπ. ὁλοκέντητα εἰς τιμὰς χαμηλάς. Τηλ. 25—28, Πάτραι.